

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์การแปลคำเรียกขานในนวนิยายตามกรอบทางสังคมวัฒนธรรม: กรณีสึกษา เรื่องบริดเจ็ต โจนส์ คิเอจ ออฟ รีชั่น ที่ปรากฏในนวนิยายแปลเรื่อง ไคอาร์ เล่ม 2 ของบริดเจ็ต โจนส์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์รูปแบบของคำเรียกขานภาษาไทยที่ปรากฏ ศึกษาปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนดในการเลือกใช้คำเรียกขานในการแปล และวิเคราะห์กลวิธีการแปลที่ใช้ในการแปลคำเรียกขานต่างๆ และผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถกล่าวสรุปและอภิปรายผล ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ประเภทของคำเรียกขาน ผลจากการวิเคราะห์การแปลคำเรียกขานในงานวิจัยนี้ จากข้อมูลคำเรียกขานทั้งหมดจำนวน 183 หน่วยคำเรียกขาน พบประเภทคำเรียกขานภาษาไทยต่างๆ ได้ 11 ประเภท เรียงลำดับจากการปรากฏมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ คำสรรพนามบุรุษที่ 2 มีอยู่ทั้งหมด 45 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 24.59 คำสรรพนามบุรุษที่ 1 มีอยู่ทั้งหมด 38 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 20.76 ชื่อเฉพาะมีอยู่ทั้งหมด 33 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 18.03 คำเรียกญาติ (บุรุษที่ 2) มีอยู่ทั้งหมด 22 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 12.02 คำเรียกญาติ (บุรุษที่ 1) มีอยู่ทั้งหมด 10 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 5.46 คำนามทั่วไป (บุรุษที่ 2) มีอยู่ทั้งหมด 3 หน่วยคำเรียกขานคิดเป็นร้อยละ 1.64 นามวลีมีอยู่ทั้งหมด 2 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 1.09 คำนามทั่วไป (บุรุษที่ 1) มีอยู่ทั้งหมด 1 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 0.55 ชื่อเฉพาะ+นามวลี มีอยู่ทั้งหมด 1 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 0.55 คำเรียกญาติ+ชื่อเฉพาะมีอยู่ทั้งหมด 1 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 0.55 คำนำหน้า+นามวลี มีอยู่ทั้งหมด 1 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 0.55

กรอบทางสังคมวัฒนธรรม จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานจำนวน 183 หน่วยคำเรียกขาน โดยกำหนดกรอบทางสังคมวัฒนธรรม 4 ด้านสำคัญ คือ เพศ วัย ระดับสัมพันธภาพ และโอกาสสถานการณ์ พบว่ากรอบด้านเพศ เป็นเพศหญิงมีทั้งหมด 119 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 65.01 เพศชายมีทั้งหมด 63 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 34.44 ทั้งเพศชายและหญิงมีทั้งหมด 1 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 0.55 กรอบด้านวัย เป็นวัยผู้ใหญ่มีทั้งหมด

178 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 97.26 วัยเด็กมีทั้งหมด 4 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 2.19 วัยรุ่นมีทั้งหมด 1 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 0.55 กรอบด้านระดับสัมพันธภาพ เป็นคนสนิทสนมมีทั้งหมด 79 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 43.16 คนคุ้นเคย มีทั้งหมด 53 หน่วย คำเรียกขานคิดเป็นร้อยละ 28.97 คนแปลกหน้ามีทั้งหมด 28 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 15.30 คนไม่คุ้นเคย มีทั้งหมด 23 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 12.57 กรอบด้าน โอกาสสถานการณ์ เป็นสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการมีทั้งหมด 128 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 69.95 สถานการณ์ที่เป็นทางการมีทั้งหมด 55 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 30.05

กลวิธีการแปลคำเรียกขาน จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานทั้งหมด 183 หน่วย คำเรียกขาน พบกลวิธีการแปลเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือการแปลตรงมีทั้งหมด 90 หน่วย คำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 49.18 ปรับคำแปลมีทั้งหมด 42 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 22.95 ละไม่แปลมีทั้งหมด 26 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 14.21 และรวมคำแปล มีทั้งหมด 25 หน่วยคำเรียกขาน คิดเป็นร้อยละ 13.66

อภิปรายผล

นวนิยายในการวิจัยครั้งนี้เป็นเรื่องราวที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวละครส่วนใหญ่ที่มีความสนิทสนมกันโดยเป็นบุคคลภายในครอบครัว คู่รัก และคนคุ้นเคยที่เป็นเพื่อนไปมาหาสู่กัน หรือเพื่อนร่วมงานในฐานะผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชารวมทั้งคนที่เพิ่งได้พบกัน และ สถานสัมพันธ์ต่อเนื่องออกไป และคนแปลกหน้าที่ทำงานให้บริการในสาขาต่าง ๆ จึงปรากฏ การเลือกใช้คำเรียกขานที่หลากหลาย และใช้กลวิธีการแปลต่างกัน ดังนี้

1. คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้กลวิธีแปลตรง เป็นประเภทเดิมคือ คำสรรพนามบุรุษที่ 1 คำที่พบบ่อยคือ ฉัน ดิฉัน ผม เมื่อพิจารณากรอบสังคมวัฒนธรรมพบว่า ปัจจัยด้านเพศที่กำหนด การเลือกใช้ เมื่อเป็นเพศหญิง เลือกใช้ ฉัน ดิฉัน แต่เพศชายเลือกใช้ ผม ฉัน โดยจะเห็นว่า ฉันเป็น คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ที่มีลักษณะร่วมคือใช้ได้ทั้งสองเพศ โดยพบว่าใช้กับปัจจัย ด้านวัยผู้ใหญ่ ทั้งในสถานการณ์ที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการแตกต่างกัน เช่น บริดเจ็ต สนทนากับแม่ไม่เป็นทางการกับแซชเพื่อนสนิททางโทรศัพท์ดังตัวอย่าง บริดเจ็ตกล่าวว่า “Um, Shaz, can I ring you back on the mobile?” ในภาษาไทยว่า “เออ...แซชให้ฉันโทรฯ กลับเธอทางมือถือได้ไหม” หรือในสถานการณ์ที่เป็นทางการอย่างมาก เช่นในพิธีแต่งงานของ จูคกับริชาร์ด ที่ดำเนินการโดยพระ จูครับคำสวดสาบานต่อหน้าพระ ดังตัวอย่าง เมื่อพระผู้ช่วย บิชอป ถาม “เธอจะรักเขา ทะนุถนอมเขา... ให้เกียรติ และเชื่อฟัง... นานเท่านาน ตราบเท่าที่เธอ ทั้งสองยังมีชีวิตอยู่” จูคกล่าวว่า “I will.” ในภาษาไทยว่า “ดิฉันยินดีค่ะ” การแปลตรงด้วยคำว่า

ดิฉันนี้ นับว่าผู้แปลได้รักษาน้ำเสียงของการสนทนาให้มีความเป็นทางการได้มากที่สุด ส่วนคำว่า ผม ที่เป็นคำสุภาพ พบว่าผู้แปลเลือกใช้กับผู้ชายวัยผู้ใหญ่ ทั้งในสถานการณ์ที่เป็นทางการและ ไม่เป็นทางการ เช่น ริชาร์ดตอบรับคำสัถย์ในพิธีแต่งงานหลังจากที่พระถามว่าเขาจะรักตัวละคร หญิงนานเท่านาน ริชาร์ดตอบว่า “I will” ในภาษาไทยว่า “ผมยินดีครับ” หรือคนไม่คุ้นเคย อย่างเกรียนทนากับบริดเจ็ตที่บ้าน ดังตัวอย่าง “...cook me a bowl of that pasta I’ll...” ในภาษาไทยว่า “...ทำพาสต้าให้ผมกินสักชามละก็ ผมจะ...” และคำว่า ฉัน ซึ่งก็พบว่าผู้แปลเลือกใช้ กับผู้ชายวัยผู้ใหญ่โดยพบในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการของผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา เช่นริชาร์ดสนทนากับบริดเจ็ต ทางโทรศัพท์ ริชาร์ดกล่าวว่า “Bridget, I want to see you in my office at 9 o’clock tomorrow” ในภาษาไทยว่า “บริดเจ็ต ฉันอยากพบเธอพรุ่งนี้เช้า 9 โมงตรง ที่ออฟฟิศฉัน” คำว่า ฉันเมื่อตัวละครที่เป็นผู้บังคับบัญชาผู้ชายใช้ผู้แปลสะท้อนได้ถึงน้ำเสียง ที่แสดงระยะห่างระหว่างบุคคลมาก เป็นน้ำเสียงที่แสดงความมีอำนาจของคนที่เป็นนายของ ตัวละครอย่างชัดเจน หรืออีกลักษณะหนึ่งคือ เพศชายที่ลักษณะบุคลิกเป็นเกย์ เช่นทอมเพื่อนสนิท สนทนากับบริดเจ็ตทางโทรศัพท์อย่างไม่เป็นทางการ ดังตัวอย่าง ทอมกล่าวว่า “Well...I’d quite like to have a baby and see my line extended but, one: I’m too selfish to look after it and, two: I’m a pouf. But you’d be good at looking after it if you didn’t leave it in a shop.” ในภาษาไทยว่า “ฉันต้องการมีลูกเพราะอยากเห็นการขยายสายพันธุ์ ใจ แต่ 1 ฉันเห็นแก่ตัวเกินกว่าจะดูแลลูก 2 ฉันเป็นเกย์ แต่เธอคงดูแลลูกได้ดีถ้าไม่ลืมทิ้งเขาไว้ในร้านขายของนะ” แม้ว่าทอมจะเป็นตัวละครชาย แต่ทอมมีบุคลิกลักษณะที่คล้ายหญิง ผู้แปลพยายามรักษามุขบุคลิกที่คล้ายคลึงผู้หญิงให้กับตัวละคร โดยใช้คำว่า ฉัน ซึ่งเป็นคำที่เพศหญิงใช้เป็นปกติ

ประเด็นสำคัญจากการศึกษาจะเห็นว่า การเลือกใช้คำสรรพนามแทนตัวผู้พูดเช่นคำว่า ฉัน ผม ที่ผู้แปลเลือกใช้กับตัวละคร ปรากฏการใช้เหมือนกันทั้งในตัวละครคนคุ้นเคยและ ไม่คุ้นเคยกันเป็นเพราะตัวละครของนวนิยายเรื่องนี้เป็นคนที่อยู่ในระดับสังคมชนชั้นกลางและมีฐานะ เท่าเทียมกันเป็นบุคคลรุ่นราวคราวเดียวกันในวัยผู้ใหญ่ ผู้แปลเลือกคำที่สุภาพ และเป็นมาตรฐาน ที่สุดสำหรับการใช้สมกับที่ตัวละครมีระดับการศึกษาและฐานะการงานสูงโดยไม่พบการเลือกใช้ คำสรรพนามที่หยาบคายอย่างเช่น อ้าว อู๋ ข้า ซึ่งเป็นการใช้กับบุคคลที่ต่ำกว่า ดังที่กาญจนา นาคสกุล (2527, หน้า 257) กล่าวว่าไว้ว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่รู้จักกาลเทศะ รู้จักความควรไม่ควร คนไทยที่มีวัฒนธรรมจะเลือกใช้คำได้ถูกต้องเหมาะสมแก่ฐานะของบุคคลเสมอจึงเห็นว่าผู้แปล เลือกคำที่สุภาพมาใช้ในการแปลคำเรียกนามมากที่สุด

คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้กลวิธีปรับคำแปล พบคำว่า หนู เป็นคำที่ต่างระดับของภาษา แตกต่างจากคำที่ใช้เป็นมาตรฐาน เนื่องจากปัจจัยด้านระดับสัมพันธ์ภาพคนที่สนิทสนมเป็นแม่-

ลูกกัน พบว่าผู้แปลใช้หนูกับผู้หญิงที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตามเพื่อแสดงช่วงห่างอายุ แสดงความอ่อนน้อมต่อผู้ที่อาวุโสกว่า เช่นบริดเจ็ตสนทนากับแพมอย่างไม่เป็นทางการในครัวที่บ้าน ดังตัวอย่าง บริดเจ็ตกล่าวว่า “Are you saying I smell?” ในภาษาไทยว่า “แม่กำลังบอกว่าหนูมีกลิ่นตัวโชยไหมคะ” การเลือกใช้คำว่าหนู ถือว่าผู้แปลได้แสดงให้เห็นความอ่อนน้อมของตัวละครลูกที่มีต่อแม่ ซึ่งคำสรรพนามว่า หนูเป็นคำที่แสดงความอ่อนวัยกว่าของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังและมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย ด้วยไม่ว่าผู้พูดจะเป็นวัยเด็กหรือผู้ใหญ่ (วิไลวรรณ ขนิษฐรัตน์, 2527, หน้า 352)

คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้กลวิธีปรับคำแปล เป็นคำเรียกญาติ พบคำว่า พ่อ และแม่ เนื่องจากความสัมพันธ์ของตัวละครเป็นบุคคลในครอบครัว ผู้แปลเลือกคำเรียกญาติให้กับตัวละคร ทั้งเพศหญิงและชายตัวละครที่เป็นพ่อ เช่น คอลินสนทนากับบริดเจ็ตอย่างไม่เป็นทางการถามความเป็นอยู่กันทางโทรศัพท์ ดังตัวอย่าง คอลินกล่าวว่า “I’m going up to Scarborough to play golf with Geoffrey.” ในภาษาไทยว่า “พ่อก็จะขึ้นไปทีสคาร์บอโรห์เพื่อเล่นกอล์ฟกับลุงเจฟฟรีย์นะลูก” ส่วนคำว่าแม่ พบว่าเป็นความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวเช่นเดียวกัน เช่น แพมสนทนากับบริดเจ็ตในบ้านของตนอย่างไม่เป็นทางการ ดังตัวอย่าง แพมกล่าวว่า “By the way, Bridget, I’ve brought you some talc.” ในภาษาไทยว่า “เออ...เปลี่ยนเรื่องดีกว่า นี่บริดเจ็ต แม่ซื้อแป้งหอมมาให้ลูกนะ” กลวิธีการปรับคำแปลที่ใช้กับคำสรรพนามนี้ก่อให้เกิดการสื่อสารที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องเป็นอย่างดีที่พ่อแม่ใช้คำเรียกญาติแทนตนเองขณะสนทนา และผู้แปลสามารถสะท้อนถึงสายสัมพันธ์ ที่สนิทสนมรักใคร่กลมเกลียวกันของตัวละครอย่างชัดเจน

คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้กลวิธีปรับคำแปล เป็นคำนามทั่วไป พบคำว่า พ่อ (พระ) เนื่องจากสถานการณ์เป็นทางการ และผู้พูดเป็นพระผู้ช่วยบิชอป มีสถานภาพทางสังคมเป็นบุคคลในทางศาสนา ทำหน้าที่เป็นพระผู้ประกอบพิธีแต่งงานให้คู่กับบริชาร์ดในโบสถ์ ดังตัวอย่าง พระผู้ช่วยบิชอปกล่าวว่า “I now declare you... I now declare you man and wife.” ในภาษาไทยว่า “พ่อขอประกาศให้เธอทั้งสอง... ณ บัดนี้ พ่อขอประกาศให้เธอทั้งสองเป็นสามีและภรรยากัน” การใช้กลวิธีปรับคำแปลคำสรรพนามเป็น คำว่า พ่อ แทนคำอื่น ซึ่งในสังคมคริสต์เดียน โรมันคาทอลิก เรียกผู้ถือบวชสูงวัยในทางศาสนาซึ่งอยู่ในตำแหน่งอาวุโสว่า father คุณพ่อ เมื่อผู้แปลเลือกให้พระที่กระทำพิธีใช้คำเรียกตนเองว่า พ่อ จึงเป็นการแสดงถึงความอาวุโสและบอกสถานภาพทางศาสนาของบุคคลได้สอดคล้องกลมกลืนกับความเป็นจริงในสังคมอย่างดี

คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้กลวิธี รวมคำแปล เป็นคำที่มีนัยขลงกว่าคำในต้นฉบับ ในสถานการณ์ที่เป็นทางการของคู่รัก ดังตัวอย่าง มาร์คกล่าวว่า “Bridget. It’s Mark. I’m so sorry. I’m so sorry...” ในภาษาไทยว่า “บริดเจ็ต นี่มาร์คนะ ผมขอโทษ ขอโทษจริง ๆ...” การใช้กลวิธีรวมคำนี้ ผู้แปลสามารถทำให้รูปประโยคการสนทนาของตัวละครดูกระชับขึ้น เมื่ออ่านแล้ว

ดูเป็นธรรมชาติภาษาที่ลื่นไหลไม่ฟุ่มเฟือยถ้อยคำ

คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้กลวิธีละไม่แปลในสถานการณ์ไม่เป็นทางการ เช่น การพบกันเป็นครั้งแรกของคนแปลกหน้า เช่น บริดเจ็ทรับรองช่างซ่อมบ้านแกรี ดังตัวอย่าง บริดเจ็ทกล่าวว่า “The milk’s, er, just run out and actually I don’t know anybody who takes sugar in tea... though of course it’s great to ... er ... to take sugar, I’ll just pop to the shop. ในภาษาไทยว่า “นมนะเพิ่งหมด เอ่อ...พอดีคนที่มาบ้านฉันไม่มีใครใส่น้ำตาลในชาเลย แม้ว่า เอ่อ...ใส่น้ำตาลแล้วมันจะอร่อยก็ตาม ออกไปซื้อน้ำตาลเดี๋ยวละ” ผู้แปลเลือกที่จะไม่แปลคำสรรพนามที่นิยมใช้ตามมาตรฐานสังคมอย่างคำว่า ฉัน ของตัวละครหญิง นับว่าเป็นการสะท้อนความรู้สึกของตัวละครที่ลังเลการเลือกใช้คำแทนตนเพราะตัวละครเพิ่งได้พบกันจึงไม่มีความคุ้นเคยเมื่อผู้แปลใช้การละไม่แปลจึงสะท้อนถึงความรู้สึกที่ตัวละครหญิงรักษาระยะห่างระหว่างบุคคลโดยผู้แปลทำให้ตัวละครหญิงไม่ให้ความเป็นกันเองกับตัวละครชายอย่างชัดเจน

2. คำเรียกญาติ (บุรุษที่ 1) ใช้กลวิธีแปลตรง เป็นคำเรียกญาติ พบคำว่า แม่ พบว่าเป็นเพศหญิงวัยผู้ใหญ่ เช่น แมกคาคว้าลูกชายตนเองที่บ้านอย่างไม่เป็นทางการ ดังตัวอย่าง “...get off, get off, Harry get off the back of that chair now or Mummy will smack...” ในภาษาไทยว่า “...ลงมา ลงมา แฮรี ลงมาจากเก้าอี้มัน ไม่นั่นแม่จริงๆ ค่ะ...” การแปลตรงด้วยคำว่า แม่ นี่ นับว่าผู้แปลสามารถสะท้อนความรู้สึกที่แม่รักและห่วงใยลูกของตนไว้ได้

3. คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้กลวิธีแปลตรง เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 พบคำว่า คุณ และเธอ เมื่อพิจารณากรอบสังคมวัฒนธรรมด้านเพศ และวัย พบว่า เป็นผู้ชายและผู้หญิงวัยผู้ใหญ่ใช้คุณ และเธอ ได้เช่นเดียวกัน ในสถานการณ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แต่ต่างระดับความสัมพันธ์ คนไม่คุ้นเคยพบกันครั้งที่สอง เช่น บริดเจ็ทพบแกรีช่างซ่อมบ้าน บริดเจ็ทกล่าวว่า “They’re great! They’re great! There’s one little thing. Do you think you could make it so the supports are all in line with each other?” ในภาษาไทยว่า “เยี่ยมมาก เยี่ยมมาก มีอยู่นิดเดียว...คุณว่าคุณจะช่วยทำให้ไอ้ที่ค้ำยันมันอยู่ในแนวเดียวกันได้ไหม” หรือคนสนิทสนมกัน อย่างเช่นมาร์คคุยกับบริดเจ็ทที่หน้าห้องอาหารดังตัวอย่าง มาร์คกล่าวว่า “...Don’t worry about it. We’ll just sit at a table and eat a meal with some people from work. They’re just my friends. They’ll love you.” ในภาษาไทยว่า “...อย่ากังวลไป เราก็แค่นั่งทานอาหารร่วมกับคนจากที่ทำงาน ผมแล้วก็เพื่อน ๆ ผมทั้งนั้น พวกเขาต้องชอบคุณแน่นอน” นอกจากคำว่าคุณแล้วในการใช้กลวิธีแปลตรง ยังพบคำว่า เธอ ที่ผู้แปลใช้กับเพศชายและหญิง ในวัยผู้ใหญ่เช่นเดียวกัน ในสถานการณ์ของคนคุ้นเคยกัน เช่น บริดเจ็ทสนทนากับแซซเพื่อนหญิงอย่างไม่เป็นทางการที่บ้าน ดังตัวอย่าง “Do you really think so?” ในภาษาไทยว่า “เธอคิดอย่างนั้นจริงๆ เหรอ” ซึ่งให้น้ำเสียงที่เป็นเพื่อน

คุ้นเคยกันของตัวละครทั้งสองอย่างดี แต่เมื่อตัวละครชายที่เป็นคนคุ้นเคยอย่างผู้บังคับบัญชาใช้กับ
ผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ไม่เป็นทางการ ก่อให้เกิดความรู้สึกอีกลักษณะหนึ่งเป็นการวางตน
และแสดงอำนาจที่เหนือกว่าของตัวละครชาย เช่น ริชาร์ดสั่งให้บริดเจ็ตมาทำงาน ดังตัวอย่าง
ริชาร์ดกล่าว “Bridget, I want to see you in my office at 9 o'clock tomorrow. ในภาษาไทยว่า
“บริดเจ็ต ฉันอยากพบเธอพรุ่งนี้เช้า 9 โมงตรง ที่ออฟฟิศฉัน” ในการวิเคราะห์นี้พบว่าผู้แปล
เลือกคำว่า เธอทั้งสองให้กับผู้ฟังที่เป็นทั้งผู้ชายและหญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏนอกเหนือกรอบ
ที่กำหนดไว้ เช่น พระผู้ดำเนินพิธีแต่งงานให้จุด กับริชาร์ด พระกล่าวว่าด้วยพรว่า “I now declare
you... now declare you man and wife.” ในภาษาไทยว่า “พ่อขอประกาศให้เธอทั้งสอง ...
ณ บัดนี้...ขอประกาศให้เธอทั้งสองเป็นสามีและภรรยาฉัน” คำว่า you เป็นคำสรรพนามที่เป็น
พหูพจน์ในที่นี้กล่าวถึงเจ้าบ่าวเจ้าสาวที่เป็นทั้งเพศชายและหญิงผู้แปลเลือกใช้คำว่า เธอที่มีสมุหนาม
ทั้งสองประกอบบอกความเป็นหมวดหมู่ของผู้ฟัง ซึ่งการใช้คำว่า เธอทั้งสองนี้ทำให้ผู้แปลได้รักษาพจน์
ของคำสรรพนามและยังสะท้อนความเมตตาของพระที่มีต่อฆราวาสไว้ได้

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้กลวิธีปรับคำแปล เป็นคำสรรพนามต่างระดับจากมาตรฐาน
ที่สังคมนิยมใช้ ด้วยกรอบสังคมวัฒนธรรมด้านเพศชาย พบคำว่า นาย เช่นในสถานการณ์ที่ไม่
เป็นทางการหลังจากที่มาร์คกับดาเนียลเลิกชกต่อยกันแล้ว ดังตัวอย่าง มาร์คกล่าวว่า “Yes. I think
that's best. Just make sure you leave her alone. Or, um, I'll have to, you know, do it again.”
ในภาษาไทยว่า “จะเป็นการดีที่สุด ถ้านายไม่ยุ่งกับเธออีก ไม่อย่างนั้น เออ ก็คงจะต้องชกนายอีก”
ผู้แปลเลือกใช้คำว่า นาย ที่สะท้อนความรู้สึกของตัวละครที่พยายามเป็นกันเอง และใกล้เคียงเหตุการณ์
ไปในทางที่ดีขึ้น

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้กลวิธีปรับคำแปล เป็นคำเรียกญาติ พบคำว่า พ่อ แม่
และลูก พิจารณากรอบสังคมวัฒนธรรมพบว่า ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน
ผู้ใหญ่เพศชายพบผู้แปลเลือกใช้คำว่า พ่อ แต่เพศหญิงพบผู้แปลเลือกใช้คำว่า แม่ และลูก
ในสถานการณ์ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่นบริดเจ็ตถามคอลินทางโทรศัพท์อย่างไม่
เป็นทางการ บริดเจ็ตกล่าวว่า “Work's fine. Well, I mean disastrous obviously. But are you all
right?” ในภาษาไทยว่า “งานก็ดีค่ะ อ่าหนูหมายความว่า เห็นได้ชัดว่าจะหายนะนะค่ะ แต่พ่อสบาย
ดีนะค่ะ” คอลินสนทนากับบริดเจ็ตทางโทรศัพท์ ดังตัวอย่างคอลินกล่าวว่า “Just called to see
how you're doing” ในภาษาไทยว่า “พ่อโทรมาดูว่าลูกสบายดีหรือเปล่า” และการสนทนาของ
ตัวละครที่สนิทสนมกันที่เป็น แม่-ลูก ในสถานการณ์ไม่เป็นทางการ เช่นบริดเจ็ตสนทนากับแพม
ในบ้าน บริดเจ็ตกล่าวว่า “Are you saying I smell?” ในภาษาไทย “แม่กำลังบอกว่าหนูมีกลิ่นตัว
โชยไหมคะ” กลวิธีปรับคำแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 2 เป็นคำเรียกญาตินี้ ผู้แปลเลือกคำที่แสดง

ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่เป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน และผู้แปลยังสะท้อนความรักความห่วงใยของตัวละครที่มีต่อกันไว้ให้เห็นอย่างชัดเจน การใช้กลวิธีปรับคำแปลนี้เป็นการเอื้อให้ผู้แปลสามารถเลือกใช้คำเรียกขานประเภทคำเรียกญาติมาแทนที่ได้ ซึ่งแสดงถึงความสมจริงกับเนื้อเรื่องที่ตัวละครให้ความเคารพกตัญญูการจึงมีการเลือกใช้คำว่า พ่อและแม่ มากกว่าที่จะพบว่าผู้แปลเลือกใช้คำสรรพนามอื่น ๆ

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้กลวิธีปรับคำแปลเป็นคำนามทั่วไปให้ผู้แปลแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ตัวละครมีต่อกัน ซึ่งเป็นบุคคลที่สนิทสนมเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกันดังตัวอย่างคอลินกล่าวว่า “...you are good, m'dear...” ในภาษาไทยว่า “ลูกสาวแสนดีของพ่อ...” ซึ่งในการที่ผู้แปลเลือกคำว่า ลูกสาวนี้ สามารถสะท้อนความรู้สึกของตัวละครชายที่มีความรักและความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวลูกสาวของตนอย่างเด่นชัด

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้กลวิธีรวมคำแปล โดยผู้แปลคัดลอกคำเรียกขานให้น้อยลงเมื่อผู้ฟังเป็นหญิงที่ไม่คุ้นเคยเช่น แกรี่คุยกับบริดเจ็ตในบ้านอย่างไม่เป็นทางการ แกรี่ กล่าวว่า “You could get a second mortgage. It would only cost you another hundred a month.” ในภาษาไทยว่า “ก็เอาบ้านไปจำนองครั้งที่สองสิ แล้วคุณก็จ่ายเพิ่มแค่เดือนละร้อยเท่านั้นเอง” กลวิธีรวมคำแปลนี้ ผู้แปลได้ทำให้ข้อความที่ตัวละครพูดออกมาใช้ภาษาที่กระชับขึ้นเป็นการสะท้อนว่าตัวละครชายมีลักษณะการพูดที่ตรงประเด็นไม่ใช้ภาษาฟุ่มเฟือย

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้กลวิธีละไม่แปล โดยเปลี่ยนโครงสร้างทางภาษาฉบับแปลใหม่ให้เป็นลักษณะภาษาที่ใช้ในสังคมภาษาไทยดังตัวละครที่สนิทสนมกันใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ เช่นแมกดาเล่กล่าวกับลูกว่า “...You're coming with me. You're coming upstairs with me to the naughty chair.” ในภาษาไทยว่า “...มานี่เลย มากับแม่ ขึ้นไปนั่งเก้าอี้ข้างบน” ผู้แปลเลือกแปลให้เป็นประโยคเรียกกริ่ง เชิญชวน ในลักษณะละประธานซึ่งสะท้อนน้ำเสียงของแม่ที่มีความเอ็นดูต่อลูกของตน

4. ชื่อเฉพาะ ใช้กลวิธีแปลตรง เป็นชื่อเฉพาะ พบว่าผู้แปลเลือกการทับศัพท์เป็น ชื่อแรกหรือชื่อเล่น เมื่อเป็นเด็กเพศชายในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ เช่นแมกดาเรียกลูกชาย ดังตัวอย่างแมกดาเล่กล่าวว่า “get off, get off, Harry get off the back of that chair now...” ในภาษาไทยว่า “ลงมา ลงมา แฮรี่ ลงมาจากเก้าอี้นั่น” การแปลตรงด้วยชื่อแรกนี้เป็นการรักษาน้ำเสียงความสนิทสนมของแม่อีกที่มีต่อกัน และสะท้อนวัฒนธรรมตะวันตกที่นิยมใช้ชื่อแรกเรียกขานเด็ก และในสถานการณ์ไม่เป็นทางการของผู้หญิงวัยผู้ใหญ่ เช่น บริดเจ็ตเรียกเพื่อนหญิงคนสนิทวัยผู้ใหญ่ทางโทรศัพท์ ดังตัวอย่าง บริดเจ็ตกล่าวว่า “Shaz, I'm going to have to go. I'll call you later.” ในภาษาไทยว่า “แซซ ฉันต้องไปจริง ๆ แล้วละ” การแปลตรงด้วยชื่อเล่นนี้นับว่าผู้แปลได้รักษาน้ำเสียงของ

ตัวละครที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี และสะท้อนวัฒนธรรมตะวันตกที่นิยมเรียกขานคนที่เท่าเทียมกัน หรือสนิทกันด้วยชื่อเล่น แต่พบผู้แปลใช้ชื่อจริง+นามสกุลตามต้นฉบับ ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ เช่นในพิธีแต่งงานของจูดกับริชาร์ด พระผู้ดำเนินพิธีกล่าวสัตย์สาบานดังตัวอย่าง พระผู้ช่วยบิชอปกล่าวว่า “Richard Wilfred Albert Paul... Wilt thou love her, cherish her... Comfort and keep her ...For better, for worse ...” ในภาษาไทยว่า “ริชาร์ด วิลเฟรด อัลเบิร์ต พอล... คุณจะรักเธอ ถนอมเธอ... ให้ความอบอุ่น และรักษาเธอ...” กลวิธีการแปลตรงด้วยชื่อเต็มนี้ นับว่าผู้แปลได้สะท้อนลักษณะความเป็นพิธีการของการแต่งงานที่กระทำโดยพระ ซึ่งในการงานชื่อคู่สมรสพระจะขานชื่อเต็มเมื่อผู้แปลใช้กลวิธีนี้สามารถสะท้อนความเป็นทางการได้มากที่สุด

ชื่อเฉพาะ ใช้กลวิธีปรับคำแปล เป็นคำเรียกญาติ+ชื่อเฉพาะ พบคำว่า ลูกบริดเจ็ต เนื่องจากกรอบด้านระดับสัมพันธ์ภาพที่สนิทสนมเป็นคนในครอบครัวในสถานการณ์ไม่เป็นทางการ เช่น คอลินเรียกบริดเจ็ต ดังตัวอย่าง คอลินกล่าวว่า “Bridget, welcome to the trenches, World War Three in the kitchen, Mau Mau in the garden.” ในภาษาไทยว่า “อ้าวลูกบริดเจ็ต ยินดีต้อนรับสู่สนามเพลาสงครามโลกครั้งที่ 3 ในครัวและเผ่ามามาว ในสวน” กลวิธีปรับคำแปลชื่อเฉพาะให้เป็นคำเรียกญาติตามด้วยชื่อเฉพาะนี้แม้จะพบเป็นส่วนน้อยก็ตาม แต่ผู้แปลสามารถสื่อสารถึงความรู้สึกของตัวละครพ่อที่รัก เอ็นดูลูกของตนว่ามีมากเพียงไร

5. คำเรียกญาติ (นุรุษที่ 2) ใช้กลวิธีแปลตรง เป็นคำเรียกญาติ พบคำว่า พ่อ และแม่ ในสถานการณ์ไม่เป็นทางการของวัยผู้ใหญ่ เช่นบริดเจ็ตเรียกคอลิน ดังตัวอย่าง บริดเจ็ตกล่าวว่า “Dad, it's 9 o'clock at night. It's midwinter.” ในภาษาไทยว่า “พ่อขา นี่มัน 3 ทุ่มนะคะ หน้าหนาวด้วย” และเมื่อเป็นเพศหญิง บริดเจ็ตเรียกแม่ม ดังตัวอย่าง “Mother, what are you ringing me on my mobile for?” ในภาษาไทยว่า “แม่คะ ทำไมแม่ต้องโทรฯ หาหนูทางมือถือด้วยละคะ” การแปลตรงเช่นนี้ นับว่าผู้แปลได้รักษาทั้งความหมายคำและความรู้สึกของตัวละครลูกที่มีความเคารพต่อพ่อแม่ของตน

6. คำนามทั่วไปใช้กลวิธีแปลตรง เป็นคำนามทั่วไป พบคำว่า ขาจอห์นหัด และสาวสาว สำหรับเพศหญิงวัยผู้ใหญ่ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ แต่ต่างระดับสัมพันธ์ภาพกัน เช่น คนคุ้นเคย ผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา เช่นริชาร์ดคำหานิบริดเจ็ต ดังตัวอย่าง ริชาร์ดกล่าวว่า “You didn't really think you were going to find anyone, did you? Sucker!” ในภาษาไทยว่า “ไม่ได้คิดไว้เลยละสิว่าจะไปสัมภาษณ์ใครโซ่ไหมละ ขาจอห์นหัด” กลวิธีแปลตรงนี้ผู้แปลได้รักษา

น้ำเสียงของตัวละครชายที่ถูกตัวละครหญิงที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาที่เขาคิดว่าไม่มีความสามารถ หรือคนสนิทสนม เช่น คอลินทักทายลูกสาวและภรรยา ดังตัวอย่าง คอลินว่า “Hello, hello, bomdibombom Does anybody know the postcode for Barton Seagrave?” ในภาษาไทยว่า “ไจ้ไจ้ ไจ้ไจ้ สาวสาว มีใครรู้รหัสไปรษณีย์บาร์ตัน ซีเกรฟบ้างมั๊ย” การแปลตรงนี้ ผู้แปลได้สะท้อนความรู้สึกตัวละครพ่อ หรือสามีที่เอ็นดูทั้งลูกสาว และเข้าหยอกภรรยาตนเองไปพร้อมกัน

คำนามทั่วไป ใช้กลวิธี ปรับคำแปล เป็นนามวลี พบคำว่า ลูกรัก โดยระดับสัมพันธ์ภาพที่ตัวละครเป็นบุคคลในครอบครัว เช่น แพมเรียกบริดเจ็ตที่เป็นลูกผู้หญิงอย่างไม่เป็นทางการ ดังตัวอย่าง แพมกล่าวว่า “No, darling. It’s always nice to keep nice and fresh, though, isn’t it?” ในภาษาไทยว่า “เปล่าไม่ใช่จะลูกรัก ลูกว่าไม่คิดหรือจะที่เราจะทำให้หอมและสดชื่นตลอดเวลาอะ” ผู้แปลเลือกคำว่า ลูกรักนี้ นับว่าเป็นการสะท้อนความรู้สึกรักและหวังดีของตัวละครแม่ที่มีต่อลูกของคนได้อย่างชัดเจนที่สุด

7. ชื่อเฉพาะ+นามวลี ใช้กลวิธีแปลตรง เป็นชื่อเฉพาะ+นามวลี พบคำว่า บริดเจ็ต คนสวย เมื่อพิจารณา เป็นหญิงที่ไม่คุ้นเคยคุยกันอย่างเป็นทางการ เช่นริเบคกาทักทายบริดเจ็ต ริเบคกากล่าวว่า “Bridget! Gorgeous girl! How fantastic to see you! What a coincidence!” ในภาษาไทยว่า “บริดเจ็ต! คนสวย! ดีใจเหลือเกินที่ได้เจอ” การแปลตรงเช่นนี้ ผู้แปลได้รักษา น้ำเสียงของตัวละครที่พูดถากถางหรือไม่ชอบกันโดยที่ตัวละครที่พูดมิได้เห็นว่าผู้ฟังสวยแต่อย่างใด

8. คำนามทั่วไป+ชื่อเฉพาะ ใช้กลวิธีปรับคำแปล เป็นคำนำหน้า+นามวลี พบคำว่า ท่านผู้โดยสารที่ใช้นามว่า โจนส์ ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ เช่นเจ้าหน้าที่ประกาศหาบริดเจ็ต อย่างเป็นทางการที่สนามบิน ดังตัวอย่าง “Will Passenger Jones, the last remaining passenger for flight BA 175 to Rome please make her way immediately to Gate 12 where the plane is waiting to depart.” ในภาษาไทยว่า “ท่านผู้โดยสารที่ใช้นามว่าโจนส์ ผู้โดยสารท่านสุดท้ายของเที่ยวบิน บีโอ 175 ที่จะเดินทางไปโรมโปรคริบไปที่ทางออกหมายเลข 12 ค่วนคะ เครื่องบินจะออกแล้ว” ผู้แปลเลือกใช้คำนำหน้าว่า ท่าน ซึ่งเป็นคำที่สุภาพอย่างมากเสริมหน้าเข้าไปในการเรียกขาน ก่อให้เกิดการเน้นย้ำความเป็นทางการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

9. คำคุณศัพท์ ใช้กลวิธีละไม่แปล ผู้แปลเลือกที่จะตัดทอนคำเรียกขานบางคำออก ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ข้อความที่ตัวละครพูดดูสั้นกระชับก็จริงแต่อาจส่งผลให้เกิดการสูญเสียความหมายเชิงวัฒนธรรมได้ เช่น ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ของคนสนิทสนม ดังตัวอย่าง คอลินกล่าวว่า “Oh you are good, m’dear. But your mother said I need to expand my consciousness.” ในภาษาไทยว่า “โอ ลูกสาวแสนดีของพ่อ แต่แม่เค้าบอกพ่อนะควรจะต้องฝึกขยายภาวะจิต” ในการใช้กลวิธีละไม่แปลคำว่า dear ของผู้แปลอาจก่อให้เกิดการสูญเสียทางด้านวัฒนธรรมของ

ภาษาดั้งเดิมไปได้ดังกล่าวเพราะคำว่า dear ตามความหมายในพจนานุกรมภาษาอังกฤษฉบับ Aksorn's Thai Learner's Dictionary ให้ความหมายไว้ว่าเป็นที่รัก ที่รักใคร่ ฉะนั้นเมื่อตัวละคร พ่อแสดงถึงความรักใคร่เอ็นดูที่มีต่อลูก โดยใช้คำว่า dear นี้เมื่อขาดการแปล ผลก็คือการสูญเสีย การแสดงออกทางค่านิยมทางด้านวัฒนธรรมของภาษาดั้งเดิมที่นิยมแสดงความรักด้วยคำหรือวลี แสดงความรู้สึกรักที่มีต่อกันของตัวละครไปได้ ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้แปลได้แปลความครบถ้วน ว่าโอรุสสาวแสนดีที่รักของพ่อจะทำให้ตัวละครชายใช้ภาษาที่เย็นชืด ผิดธรรมชาติของภาษาพูดได้ ทั้งนี้แม้ผู้แปลมิได้แปลคำว่า dear แต่ได้รักษาความหมายไว้ในคำว่าลูกสาว ที่เป็นการแสดงน้ำเสียง ซึ้งซมลูกของตน

จากการแสดงผลการใช้คำในการแปลคำเรียกขานทั้งหมดดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าในการแปล คำเรียกขานสามารถใช้กลวิธีการแปลทั้ง 4 ลักษณะได้แตกต่างกันออกไปแล้วแต่กรณี ซึ่งผู้แปล ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมข้อเท็จจริง ท่วงทำนองของภาษาดั้งเดิม (เสรี สมชอบ, 2542, หน้า 32) ว่านวนิยายนั้นเป็นนวนิยายแนวใดคั่งเช่น นวนิยายเรื่องนี้เป็นแนวรักใคร่ที่มีความสนุกสนาน ตัวละครมีระดับการศึกษา เป็นกลุ่มคนชนชั้นกลาง คำเรียกขานที่เลือกใช้จะเห็นว่าเป็นคำที่สุภาพ ไม่ปรากฏคำสรรพนามหยาบคาย ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ภาษาตามมาตรฐานสังคมนิยมใช้กัน ถึงแม้ว่ามีคำเรียกขานเล็กน้อยที่แสดงการเยาะเย้ยถากถางแต่ก็ยังเป็นคำไม่หยาบคาย

ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำเรียกขานในนวนิยายในงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยทาง สังคมวัฒนธรรมที่ประกอบการพิจารณาเลือกใช้คำในการแปล ซึ่งพบว่ายังมีแง่มุมอื่นที่น่าสนใจ ศึกษาและจะเป็นประโยชน์ต่องานแปลต่อไป ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป และแนวทางในการแปล ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไป

การวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำเรียกขานในนวนิยายในงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยทาง สังคมวัฒนธรรมที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้คำแปลในการแปลคำเรียกขานด้าน เพศ วัย ระดับสัมพันธภาพ และโอกาสสถานการณ์ ซึ่งจากการวิเคราะห์การเลือกคำในการแปลคำเรียกขาน แล้วปรากฏว่าไม่เป็นไปตามกรอบที่กำหนด ซึ่งเป็นเพราะรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละคร และการรักษาน้ำเสียงของเนื้อเรื่อง และประเด็นสำคัญหนึ่งคือการที่ตัวละครไม่คุ้นเคย และคุ้นเคย กันปรากฏว่าผู้แปลเลือกใช้คำว่า ฉัน ผม คุณ เธอ เหมือนกัน ซึ่งจากการกำหนดกรอบการวิเคราะห์ อาจทำให้พบความแตกต่างในการเลือกใช้คำแต่กลับพบว่าการใช้คำดังกล่าวเช่นเดียวกันหมด ซึ่งผู้แปลได้พยายามสะท้อนให้เห็นว่าตัวละครในนวนิยายเรื่องนี้มีการศึกษาเป็นในระดับชนชั้นกลาง

ไม่ใช่คำหยาบดังที่ วิไลวรรณ ขนิษฐรัตน์ (2524, หน้า 20) กล่าวว่า เป็นกฎสากลของการใช้คำสรรพนาม เมื่อใช้กับคนไม่คุ้นเคย ให้เลือกใช้คำที่สุภาพ จึงเห็นว่าไม่ว่าคนไม่คุ้นเคย หรือคนคุ้นเคยก็ใช้ภาษาสุภาพทั้งหมด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้แม้จะปรับใช้กรอบจากงานวิจัยของ ภาสกร เชื้อสว (2541) และเพิ่มเติมกรอบด้านเพศ และวัยแล้วก็ตามแต่ก็ยังไม่ครอบคลุมเหตุผลที่ใช้ในการพิจารณาเลือกคำในการแปลคำเรียกขาน ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการวิจัยโดยคิดว่ายังคงกรอบเดิมไว้แต่ควรที่จะเพิ่มเติมกรอบด้านชนิดของความสัมพันธ์ของกลุ่มสนทนา หรือในแง่ของภาษา ศาสตร์สังคม ควรเพิ่มกรอบด้านการศึกษา สถานภาพทางสังคม หรือชนชั้น เพื่อให้งานวิจัยครั้งต่อไปมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ทำการแปล และผู้แปลในอนาคต

ในการแปลคำเรียกขานในนวนิยาย ผู้แปลควรต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่องบุคลิกตัวละครในระดับที่ลึกกว่าตัวอักษรอย่างถ่องแท้ทั้งในรูปแบบของความสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันรวมทั้งลักษณะนิสัย การใช้ภาษาว่ามีน้ำเสียงเช่นไร ตัวละครมีความรู้สึกต่อกันอย่างไร รวมทั้งเพศ วัย ระดับสัมพันธ์ภาพ และโอกาสสถานการณ์ เพื่อที่จะได้เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม และให้มีความสอดคล้องกับน้ำเสียงของเนื้อเรื่องมากที่สุดอันจะทำให้งานการแปลนวนิยายนั้นประสบสัมฤทธิ์ผลที่สุด ดังเช่นนวนิยายที่ใช้ในการศึกษาเรื่องนี้ที่เป็นแนวรักสนุกสนาน ตัวละครมีความรักใคร่ ห่วงใย เอื้อเอ็นดู และเป็นมิตรต่อกัน ซึ่งผู้แปลได้ทำหน้าที่สะท้อนน้ำเสียงดังกล่าวไว้ได้มากที่สุด